

Care Europa?
(Raspuns la un sondaj, mai 2003)
Alain de Benoist

1. Intotdeauna m-am definit ca fiind european, de aceea nu am dificultati sa sustin ideea unei uniuni politice a Europei. Dar aici ratiunea vine sa se adauge sentimentului. Prabusirea sistemului sovietic a produs iesirea lumii din sistemul binar mostenit de Yalta. Acestui sistem binar i-a urmat hegemonia unei singure puteri: aceea a SUA. Pentru a sfirsi cu dominatia acestei superputeri, trebuie redată lumii o dimensiune multipolara.

Europa poate fi unul din acesti poli. Globalizarea, cuprinzind o lume fara exterior, unde spatiul si timpul sint practic abolite, consacra slabiciunea crescinda a Statelor-Natiuni. Prea mari pentru a raspunde la asteptarile cotidiene ale cetatenilor, acestea sint in acelasi timp prea mici pentru a face fata la influente de acum inainte planetare, incepind cu aceea a pietelor financiare. Momentul istoric pe care il traim este acela al actiunii locale si ale blocurilor continentale. Aceasta este un alt motiv pentru a construi Europa.

2. Europa este un proiect de civilizatie sau nu este nimic. In acest sens, ea implica o anumita idee despre om. Aceasta idee, este in viziunea mea aceea a unei persoane autonome si inradacinate, respingind individualismul si colectivismul, etnocentrismul si liberalismul.

Europa la care aspir, este deci aceea a federalismului integral, singurul capabil sa realizeze intr-o maniera dialectica necesarul echilibru intre autonomie si uniune.

Inspirindu-se in acelasi timp din Althusius si din Proudhon, federalismul, asa cum a fost el definit de autori atit de diferiti precum Alexandre Marc, Thierry Maulnier, sau Denis de Rougemont, implica respingerea oricarei forme de hegemonie exersata de una din partile componente, precum orice alta forma de centralizare si omogenizare de tip iacobin.

Principiului de omnicompetenta statala, el ii opune principiul subsidiaritatii, adica al competentei suficiente. Contra suveranismului, care transpune idealul individualist in ordinea internationala, el valorizeaza autonomia, adica dependentă mutuala si suveranitatea partajata.

Federalismul integral nu organizeaza plecind de la un centru sau axa, el reuneste partile, plecind de la baza pentru a le articula intr-un intreg.

El considera minoritatile, nu ca fiind cantitati neglijabile, ci calitati neinlocuibile. Nu are ca scop sa suprime natiunile si popoarele, ci dimpotriva de a salva ceea ce le caracterizeaza in fiinta lor.

El respecta obiceiurile si traditiile locale, garanteaza particularitatile juridice si sociale, si nu unifica decit la nivelul a ceea ce toti au in comun. Articuleaza realitati politice, culturale, lingvistice sau sociale care nu au in mod necesar alceleasi frontiere. El presupune repunerea in drepturi a dimensiunii politice a socialului, adica a participarii active a cetatenilor la viata publica, pornind de la comuna si regiune, in scopul de a oferi membrilor societatii, prin mijlocul unei veritabile democratii de baza, cele cit mai multe mijloace de a decide prin ei insisi ceea ce ii preocupa.

3. Europa care se construiește astazi este la polul opus. Este o Europa birocratica si iacobina, care reproduce la scara mare toate defectele caracteristice statului natiune. Este o Europa care da prioritate lipsei de reguli si deschiderii pietelor, in loc de a se dota cu mijloacele unei politici comune. Fara vointa politica si o veritabila legitimitate democratica, ea priveaza natiunile existente de ceea ce le ramine din suveranitate, fara a o restitui la un nivel mai inalt. Constructia europeana se face esential in domeniul economic si comercial, dezechilibru intrinsec purtator de o deriva liberala, care tinde sa faca din Europa o zona comerciala de liber-schimb, in loc de a-i permite sa devina un pol regulator al globalizarii.

Deja la intilnirea la virf de la Nisa, am vazut cum speranta unei politici comune s-a spart in tandari sub loviturile egoismelor nationale. La intilnirea de la Copenhaga, in loc sa-si structureze si sa si aprofundeze institutiile, Europa s-a largit cu state, pina mai ieri tari "satelite" ale Uniunii Sovietice, astazi perfect docile politicii americane, dorind sa adopte Europa doar pentru a se plasa sub protectia NATO.

Pentru a incorona totul, ea doreste astazi sa integreze Turcia, adica sa aduca in Uniunea

Europeana o tara care, doar datorita demografiei sale, va deveni statul membru cel mai influent in ceea ce priveste numarul de buletine de vot. Acest proiect de integrare a Turciei, care a primit deja suportul clar al lui Jacques Chirac, Tony Blair si Silvio Berlusconi, coresunde dorintei americanilor, care viseaza sa construiasca un bloc occidental plasat sub conducerea lor, cu Turcia si Israel pe post de capete de pod in Orientul Apropiat.

In prezent se fac pregatiri pentru crearea unei Europe care va avea doua foruri executive, Comisia de la Bruxelles si Consiliul Europei, in timp ce la Strasbourg deputatii "europeni" sint inca desemnati de catre electoratul lor national. Se aplica principiul presedintiei prin rotatie a Uniunii, principiu deja ridicol in doisprezece, care devine grotesc in douazeci si cinci sau treizeci. Se doreste redactarea unei Constitutii Europene fara sa se puna mai inti problema unei puteri constitutive care nu poate fi decit poporul politic european. Toate acestea fac Europa in aceiasi timp neguvernabila si slaba. Este paralizia planificata.

4. Alternativa in fata careia se afla Europa, este de fapt intotdeauna aceeaasi: fie Europa dind prioritate liberalizarii, imbratiseaza dinamica unei mari pietee vizind sa se largeasca cit de mult posibil, si in acest caz, influenta americana va deveni preponderenta, fie ea se sprijina pe o logica de aprofundare a structurilor sale de integrare politica prin intermediul federalismului si al subsidiaritatii, intr-o perspectiva esential continentală si cu intentia de a balansa greutatea SUA.

Traducere: www.globalizarea.com